

Tüylerden Kale

Yavuz DEMİRKIRAN

Tüylerden Kale

Yavuz DEMİRKİRAN

Bulutların çok üstünde, gökyüzünün kahvaltıda pembeye, yatmadan önce altına döndüğü yerde, devasa büyü tüylerden inşa edilmiş bir kale süzülüyordu. Her tüy bir kayak kadar uzun, bir fısıltı kadar yumuşaktı. Prenses Iris ailesiyle orada yaşıyordu ve her sabah tüylü yürüyüş yollarında seke seke yürürken, kıvırcık siyah saçları iki yaylı topuz halinde zıplıyordu. Üzerinde beyaz önlüklü, gök mavisi bir elbise vardı ve her yanağında minik bir altın yıldız çili parılıyordu.

Kale harika bir yerdi. Tüyler kuleler halinde kıvrılıyor, köprüler halinde süzülüyor ve duvarları sıcacık bir yorgan gibi sarıyordu. Rüzgâr estiğinde, tüm kale sakin bir denizdeki gemi gibi hafifçe sallanıyordu. Iris en yüksek balkonda durup kuşların uçuşunu izlemeyi severdi. 'Kalemiz dünyanın en güzeli,' dedi ve tüyler sanki gururla hışırdadı.

Bir meltemli sabah, Iris garip bir şey fark etti. Küçük bir tüy penceresinin önünden süzüldü, sonra bir tane daha, bir tane daha. 'Olamaz!' diye haykırdı. 'Kale tüylerini kaybediyor!' Koşup annesine babasına haber vermek istedi ama onlar meşguldü. Bunun üzerine Iris işi ele almaya karar verdi. Yumuşak beyaz botlarını ve altın tacını taktı ve 'Yardım lazım! Kale sallanıyor!' diye seslendi.

İris kime soracağını çok iyi biliyordu. Hızlı küçük kuşlarla üç akıllı arkadaşına mesaj gönderdi. Önce, uzun gümüş saçlı ve cepleri dolu koyu yeşil paltolu, bilge tüy onarıcısı Usta Tüy geldi. Ardından, güçlü ve neşeli, belinde ip sarılı turuncu tulumuyla Tilda İp geldi. En sonunda, yumuşak bir cıvıltıyla, lavanta rengi tüylü ve minik kanatlı, yuvarlak tüylü bir yaratık olan Pip uçtu.

Usta Tüy yuvarlak gözlüklerini düzeltti ve süzülen tüyleri inceledi. 'Bu büyü tüyler gök ipliğiyle dokunmuştur,' diye açıkladı. 'İplikler gevşediğinde tüyler uçup gider. Onları dikkatlice onarmalıyız.' Alet kemerinden gümüş bir iğne çıkardı. 'Ama önce, kaybolmadan önce gevşek tüyleri yakalamalıyız.' Pip hevesle cıvıladı ve onları getirmek için yukarı uçtu.

Tilda İp yeşil gözlerini gölgeleyip sallanan duvarlara baktı. 'Ve sallanmayı bırakması için kaleyi bağlamalıyız,' dedi. 'Sağlam ipim ve daha da sağlam düğümlerim var.' Belinden uzun bir ip çekti ve tüylü bir direğin etrafına dolamaya başladı. 'Ama nereye bağlayacağız?' diye sordu Iris. 'Bulabildiğimiz en büyük buluta!' dedi Tilda, gamzeli bir gülümsemeyle.

Herkes işe koyuldu. Pip, küçük kahverengi çantasında minik aletler taşıyarak tüyler arasındaki dar boşluklara sıkıştı. Dikişleri onarırken pirinç çingırağı hafifçe şingırdadı. Usta Tüy, Iris'e gök ipliğini tüy saplarının arasından nasıl geçireceğini gösterdi. 'Yavaşça, yavaşça,' dedi. 'Saç örer gibi.' Iris'in kehribar gözleri öğrenirken parıldadı. Tilda düğüm üstüne düğüm attı, bir denizci şarkısı söyledi.

Ama onarılacak o kadar çok tüy vardı ki! Kale hâlâ sallanıyordu ve daha fazla tüy süzülüp gidiyordu. Iris endişelendi. 'Ya hepsini onaramazsak?' dedi. Usta Tüy omzunu sıvazladı. 'Güzel şeyler bakım ve onarım ister,' dedi. 'Onları güçlü tutan budur.' Tilda Iris'e bir ip attı. 'Takım çalışması işi hızlandırır!' diye tezahürat yaptı. Pip de onaylayarak cıvıladı ve bir kucak dolusu tüy daha getirdi.

Bütün gün çalıştılar. Iris tüyleri boylarına göre yığınlar ayırdı. Usta Tüy yırtılanları gümüş iplikle dikti. Tilda sallanan duvarları yumuşak kumaş ve sağlam iple yamaladı. Pip oradan oraya fırlayıp mesaj ve alet taşıdı. Yavaş yavaş kale sallanmayı bıraktı. Tüyler öğleden sonra güneşinde parıltıladı. 'Başarıyoruz!' diye güldü Iris ve yıldız çilleri sanki ışıltıladı.

Güneş batmaya başladığında son tüyü bitirdiler. Tilda son düğümü büyük, kabarık bir buluta bağladı. 'İşte!' dedi. 'Artık kale bağlandı.' Kale dimdik ve gururla durdu, tüyleri pürüzsüz ve parlak. Pip havada mutlu bir takla attı, çingırağı çaldı. Usta Tüy gülümsedi. 'Görüyor musun?' dedi Iris'e. 'Bakım ve takım çalışmasıyla her şey onarılabilir.'

O gece kale fener ışıklarıyla parladı. Iris yıldızlara baktı ve gurur duydu. Sorunu fark etmiş, yardım istemiş ve arkadaşlarıyla birlikte çalışmıştı. 'Teşekkür ederim,' dedi Usta Tüy'e, Tilda'ya ve Pip'e. 'Kalemizi kurtardınız.' Usta Tüy eğildi. 'Onu sen de kurtardın, Prenses,' dedi. 'Bizi bir araya getirdin.' Tilda başparmağını kaldırdı ve Pip Iris'in kucığına sokuldu.

Ertesi sabah Iris mutlu cıvıltılarla uyandı. Kale hareketsiz ve güvendeydi. Tüylü koridorlarda yürüdü ve her şeyin yerli yerinde olduğunu gördü. Bir tüye usulca dokundu. 'Sana iyi bakacağım,' diye fısıldadı. Ve o günden sonra Iris tüyleri her hafta kontrol etti, küçük yırtıkları büyümeden onardı. Kale gökyüzünde bir mücevher gibi parıldadı.

Kalesini onaran prensesin haberi yayıldı. Diğer çocuklar Iris'e bunu nasıl yaptığını sordular. 'Güzel şeyler bakım ve onarım ister,' dedi onlara. 'Ve yardım istemekten asla korkmamalısın.' Usta Tüy bilgece başını salladı. Tilda onlara güzel bir düğümün nasıl atılacağını gösterdi. Pip her çocuğa minik bir tüy verdi. 'Onu iyi sakla,' dedi Iris, 'sevdiğin şeylere iyi bakmayı hatırlatacak.'

Mevsimler geçti ve kale daha da güzelleşti. Eski tüylerin onarıldığı yerlerde yeni tüyler filizlendi ve en parlak olanlar onlardı. Iris altın tacını ve beyaz önlüğünü korudu ama artık yanında küçük bir dikiş seti de taşıyordu, ne olur ne olmaz diye. Büyülü şeylerin bile ara sıra biraz yardıma ihtiyacı olduğunu biliyordu.

Bir akşam Iris arkadaşlarıyla balkonda oturdu. Gökyüzü ilk günkü gibi pembe ve altındı. 'Kalemiz bağlandı,' dedi. 'Ama daha da önemlisi, seviliyor.' Usta Tüy bir fincan çayını kaldırdı. 'Bakıma ve onarıma!' dedi. Tilda tezahürat yaptı ve Pip çingırağını şingır dattı. Kale tüyleri hafifçe hışırdadı, sanki teşekkür ediyorlardı.

Ve böylece Prenses Iris asla unutmayacağı bir ders öğrendi. Güzel eserler, güçlü ve mutlu kalabilmek için özenli bakım ister. İster bir tüy kalesi, ister bir bahçe, ister bir dostluk olsun, biraz özen çok işe yarar. Böylece kalesini parlak tuttu ve gökyüzünde güvenle süzüldü; sevgi, takım çalışması ve güzelce onarılmış tüylerle dolu bir yuva.